

**รายงานผลการวิจัย การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอน
ด้วยวิธี SQ4R กับ การสอนแบบปกติ**

Comparison of learning achievement of Thai Traditional Literature 'Royal Barge Songs' between SQ4R method and traditional method among Matthayom 6.

จิตติมา พรหมทอง

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องกาพย์เห่เรือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนด้วยวิธี SQ4R กับ การสอนแบบปกติ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบการทดลองจริง (Randomized Control - Group Pertest Posttest Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนด้วยวิธี SQ4R กับ การสอนแบบปกติ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธี SQ4R และ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการสอนแบบปกติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” ปีการศึกษา 2562 จำนวน 9 ห้อง 360 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้อง 89 คน ได้จากการทดสอบประชากรทั้งหมด คือ ห้อง 6/1 - 6/9 เพื่อหาห้องที่มีฐานความรู้ใกล้เคียงกัน ด้วยสถิติ Anova แล้วจับสลาก เลือกมา 2 ห้อง คือ 6/2 และ 6/3 มาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แล้วจับสลากอีกครั้ง เพื่อกำหนดให้ 1 ห้อง เป็นกลุ่มทดลอง และอีก 1 ห้อง เป็นกลุ่มควบคุม ได้แก่ 1) กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จำนวน 46 คน และ 2) กลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จำนวน 43 คน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R จำนวน 6 แผน 6 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 6 แผน 6 ชั่วโมง ที่ผ่านการตรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียนวรรณคดีเรื่องกาพย์เห่เรือ ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20 ถึง 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.67 เป็นเครื่องมือในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ t-test Independent ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ระหว่างการสอนด้วยวิธี

SQ4R กับ การสอนแบบปกติ ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่สอนด้วยวิธี SQ4R สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และใช้ t-test Dependent ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ โดยการสอนด้วยวิธี SQ4R และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ โดยการสอนแบบปกติ ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งที่สอนด้วยวิธี SQ4R และที่สอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า การการสอนด้วยวิธี SQ4R สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องกาพย์เห่เรือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ

Abstract

Title : Comparison of learning achievement of Thai Traditional Literature ‘Royal Barge Songs’ between SQ4R method and traditional method among Matthayom 6.

Researcher : *Thitima PromT*

Academic year : 2562

Advisor : *ดร. เค่นดาว ชลวิทย์*

Comparison of learning achievement of Thai Traditional Literature ‘Royal Barge Songs’ between SQ4R method and traditional method among Matthayom 6 was an experimental research. This research applied Randomized Control - Group Pertest Posttest Design. The objectives of this research were: 1) to compare learning achievement of Thai Traditional Literature ‘Royal Barge Songs’ between SQ4R method and traditional method among Matthayom 6; 2) to compare learning achievement of Thai Traditional Literature ‘Royal Barge Songs’ among Matthayom 6 before and after teaching SQ4R; and 3) to compare learning achievement of Thai Traditional Literature ‘Royal Barge Songs’ among Matthayom 6 before and after teaching traditional method. The populations were 360 Matthayom 6 students (nine classes) who were studying at Sena “Senaprasit” School, academic year 2562. The samples were 6/2 and 6/3 students using Anova. To assign the control group and sample group, random method was conducted. The sample group was 46 Matthayom 6/2 students and the control group was 43 Matthayom 6/3 students. Research instruments applied in this research were: 1) Six lesson plans of SQ4R totaling 6 hours, and six lesson plans of traditional method totaling 6 hours, 2) pre-test and post-test which consisting 30 multiple choices. The statistics conducted in this research was t-test Independent. The result showed that learning achievement of using SQ4R was higher than traditional method with significant

level of 0.05. According to the comparison of pre-test and post-test by SQ4R and by traditional method, the result showed that pre-test was high than post-test in both methods with significant level of 0.05. This clearly showed that SQ4R significantly improved learning achievement of Thai Traditional Literature ‘Royal Barge Songs’ better than the traditional method.

บทนำ

วรรณคดี เป็นมรดกทางวัฒนธรรมด้านการใช้ภาษาที่นอกจากจะเป็นสิ่งแสดงภูมิปัญญาในการใช้ภาษาของคนไทยได้อย่างประณีตงดงามแล้ว ยังเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และภูมิปัญญาในด้านอื่น ๆ ของบรรพบุรุษของคนไทย จากอดีตสู่อนุชนรุ่นหลัง อนุชนรุ่นหลังจึงควรตระหนักและเห็นคุณค่าของการศึกษาวิเคราะห์วรรณคดี เพื่อเรียนรู้และสืบทอดวัฒนธรรมดังกล่าว อันเป็นรากเหง้าของคนไทยไม่ให้สูญหายไป และรู้จักนำเอาภูมิปัญญาเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ในสังคมปัจจุบันได้อย่างสร้างสรรค์ ร่วมสมัย เพื่อที่จะเผยแพร่วัฒนธรรมไทยสู่สังคมโลก

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ให้ความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าในการศึกษาวรรณคดี จึงได้กำหนดให้ผู้เรียนต้องศึกษาวรรณคดีในทุกระดับชั้น ตามที่กล่าวไว้ใน สาระที่ 5 มาตรฐาน ท 5.1 “เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง” ซึ่งในแต่ละระดับชั้นเรียนก็จะมีขอบเขตของการศึกษาและระดับความยากง่ายในการคิดวิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งระบุไว้อย่างชัดเจนในรายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

จากการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” ปรากฏว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีค่อนข้างน้อย จะเห็นได้จากการทำแบบทดสอบได้คะแนนไม่เป็นไปตามเกณฑ์ ซึ่งอาจเกิดจากนักเรียนขาดทักษะในการอ่านวรรณคดีไม่จดจำคำศัพท์ มีทัศนคติในทางลบที่จะอ่านวรรณคดีเนื่องจากมีความยาวและใช้ภาษาค่อนข้างยาก การสอนแบบเดิมที่ครูมีหน้าที่สอนโดยการบรรยายหรืออธิบายไม่อาจจะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการอ่านวรรณคดี เราะนักเรียนจะรอคอยคำบอกจากครูเท่านั้น หรือบางคนขาดสมาธิในช่วงเวลาที่ครูสอนก็จะพลาดโอกาสในกาทำความเข้าใจในบทเรียนตอนนั้น ๆ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาหาข้อมูลจากงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อหาวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าว พบว่า การสอนด้วยวิธี SQ4R เป็นวิธีการสอนอ่านที่มีความน่าสนใจที่จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้พัฒนาการอ่านวรรณคดีได้ดียิ่งขึ้น

การสอนด้วยวิธี Q4R เป็นวิธีการสอนอ่านอย่างมีกระบวนการ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่าน โดยเริ่มจากการอ่านสำรวจเนื้อความโดยรวมคร่าว ๆ ก่อน เมื่อสำรวจแล้วก็ให้ตั้งคำถามหรือกำหนดประเด็นสงสัยก่อนที่จะอ่านซ้ำอีกครั้งอย่างละเอียดเพื่อหาคำตอบหรือคลี่คลายประเด็นที่ตั้งข้อสงสัยไว้ จากนั้นจดบันทึกคำตอบและความรู้ที่เกิดจากการอ่าน สรุปใจความสำคัญ และวิเคราะห์วิจารณ์สิ่งที่อ่านนั้น ตามลำดับ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวจะช่วยจัดระบบความคิดและกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านให้แก่ นักเรียน นักเรียนจะฝึกอ่านอย่างเป็นขั้นตอน และสามารถนำกระบวนการอ่านดังกล่าวกลับไปฝึกอ่านทบทวน หรืออ่านเนื้อหาอื่น ๆ ที่สนใจนอกเหนือจากบทเรียนได้

จากเหตุผลและข้อดีของการสอนด้วยวิธี SQ4R ข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้เลือกนำมาทดลองใช้ในการสอนเพื่อวรรณคดี เรื่องกาพย์เห่เรือ ซึ่งเป็นวรรณคดีมรดกที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เรียนในหลักสูตร และสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยดำเนินกรจัดทำวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนด้วยวิธี SQ4R กับ การสอนแบบปกติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนด้วยวิธี SQ4R กับ การสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธี SQ4R
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการสอนแบบปกติ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 9 ห้อง 360 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้อง 89 คน ได้จากการทดสอบกลุ่มประชากรทั้งหมด คือ ห้อง 6/1 - 6/9 เพื่อหาห้องที่มีฐานความรู้ใกล้เคียงกัน โดยใช้สถิติ Anova แล้วจับสลาก เลือกมา 2 ห้อง คือ 6/2 และ 6/3 มาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แล้วจับสลากอีกครั้ง เพื่อกำหนดให้ 1 ห้อง เป็นกลุ่มทดลอง และอีก 1 ห้อง เป็นกลุ่มควบคุม ปรากฏผล ดังนี้

- 1) กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จำนวน 46 คน
 - 2) กลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จำนวน 43 คน
- ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 12 คาบเรียน คาบเรียนละ 55 นาที

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ตัวแปรต้น คือ การสอนด้วยวิธี SQ4R และ การสอนแบบปกติ ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กากพญ่าเหว

สมมุติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กากพญ่าเหว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนด้วยวิธี SQ4R สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กากพญ่าเหว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนด้วยวิธี SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กากพญ่าเหว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. นักเรียนได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องกากพญ่าเหวให้สูงขึ้น
2. ครูได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธี SQ4R
3. ครูสามารถนำการสอนด้วยวิธี SQ4R เป็นแนวทางในการสอนหรือศึกษาวิจัยการสอนวรรณคดีเรื่องอื่น ๆ ได้
4. ครูสามารถนำการสอนด้วยวิธี SQ4R เป็นแนวทางในการสอนหรือศึกษาวิจัย การสอนหลักภาษาได้

การทบทวนวรรณกรรม

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กำหนดให้นักเรียนทุกระดับชั้นจะต้องศึกษาวรรณคดี ในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และกำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จึงกำหนดให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้ศึกษาวรรณคดีเรื่องกาพย์เห่เรือ ในรายวิชา ท33101 ภาษาไทย 5 เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และปลูกฝังให้นักเรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของวรรณคดีมรดกเรื่อง กาพย์เห่เรือ

กาพย์เห่เรือ เป็นวรรณคดีสมัยกรุงศรีอยุธยา เป็นบทพระนิพนธ์ในเจ้าฟ้าธรรมาธิเบศร์ไชยเชษฐสุริยวงศ์ หรือเจ้าฟ้ากุ้ง เมื่อครั้งตามเสด็จพระราชบิดา คือ พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ไปนมัสการพระพุทธบาทที่จังหวัดสระบุรี เนื่องในงานทอดกฐิน ทรงนิพนธ์ขึ้นเพื่อร้องเล่นไปในเรือให้เหล่าฝีพายเกิดความสนุกสนาน คลายจากความเหน็ดเหนื่อย ต่อมาในสมัยรัตนโกสินทร์จึงนำมาบรรจุในทำนองการเห่เรือหลวงเพื่อใช้ในพระราชพิธีเสด็จพยุหยาตราทางชลมารค ซึ่งในบทเรียนที่จะกำหนดเป็นเนื้อหาในการวิจัยนี้ นำมาทั้งสิ้น 4 ตอน ได้แก่ บทเห่ชมเรือกระบวน บทเห่ชมปลา บทเห่ชมไม้ และบทเห่ชมนก

การสอนด้วยวิธี SQ4R เป็นวิธีการสอนอ่านอย่างมีกระบวนการ เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่าน โดยเริ่มจากการอ่านสำรวจเนื้อความโดยรวมคร่าว ๆ ก่อน เมื่อสำรวจแล้วเกิดข้อสงสัยก็ให้ตั้งคำถามหรือกำหนดประเด็นสงสัยก่อนที่จะอ่านซ้ำอีกครั้งอย่างละเอียดเพื่อหาคำตอบหรือคลี่คลายประเด็นที่ตั้งข้อสงสัยไว้ จากนั้นจดบันทึกคำตอบและความรู้ที่เกิดจากการอ่าน สรุปใจความสำคัญ และวิเคราะห์วิจารณ์สิ่งที่อ่านนั้นตามลำดับ ดังนี้

1) Survey (S) ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง การอ่านในขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลานานเกินไป การอ่านคร่าว ๆ นี้จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวความคิดต่าง ๆ ได้

2) Question (Q) การตั้งคำถาม ขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้อ่านมีความอยากรู้อยากเห็น ดังนั้นจึงเพิ่มความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิม ที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้เร็ว และที่สำคัญคือคำถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องที่กำลังอ่าน ในเวลาเดียวกันก็ควรจะต้องถามตัวเองว่าใจความสำคัญที่ผู้เขียนกำลังกล่าวถึงอยู่นั้นคืออะไร ทำไมจึงสำคัญ สำคัญอย่างไร และเกี่ยวข้องกับอะไรหรือใครบ้าง เวลาใดและเมื่อใด อย่างไรก็ตามควรพยายามตั้งคำถามให้ได้ เพราะจะช่วยให้การอ่านในขั้นต่อไปเป็นการอ่านอย่างมีจุดหมาย และสามารถจับประเด็นสำคัญได้อย่างถูกต้อง ไม่ผิดพลาด

3) Read (R) คือ การอ่านข้อความในบทเรียนหรือตอนนั้น ๆ ซ้ำอีกอย่าง ละเอียด และในขณะที่เดียวกันก็ ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ ในขั้นนี้จะเป็นการอ่านเพื่อ จับใจความและจับประเด็นสำคัญ ๆ โดยแท้จริง ขณะที่กำลังอ่านอยู่ถ้ามีคำถามได้อีกก็อาจใช้วิธี จดบันทึกไว้ในที่ว่างริมหน้าหนังสือก่อนแล้วตั้งใจอ่านต่อไปจนกว่าจะได้คำตอบที่ต้องการ

4) Record (R) ให้ผู้เรียนจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้อ่านจากขั้นตอนที่ 2.3 โดยมุ่งเน้นจดบันทึกในส่วนที่สำคัญและจำเป็น โดยใช้ข้อความรัดกุม หรือย่อ ๆ ตามความเข้าใจของผู้เรียน

5) Recite (R) ให้ผู้เรียนสรุปใจความสำคัญ โดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง ถ้ายังไม่แน่ใจในบทใดหรือตอนใดให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่

6) Reflect (R) ให้ผู้เรียนวิเคราะห์วิจารณ์บทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องหรือมีความคิดเห็นไม่สอดคล้อง บางครั้งอาจขยายความสิ่งที่ได้อ่านโดยการเชื่อมโยงความคิดจากบทอ่านกับความรู้เดิม โดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง

กระบวนการดังกล่าวจะช่วยจัดระบบความคิดและกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านให้แก่แก่นักเรียน นักเรียนจะฝึกอ่านอย่างเป็นขั้นตอน และสามารถนำกระบวนการอ่านดังกล่าวกลับไปฝึกอ่านบทบทวน หรืออ่านเนื้อหาอื่น ๆ ที่สนใจนอกเหนือจากบทเรียนได้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู เป็นผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้ นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

ระดับของการวัดและประเมินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนตามทฤษฎีของบรูม มี 6 ระดับ คือ 1) ความรู้ความจำ 2) ความเข้าใจ 3) การนำไปใช้ 4) การวิเคราะห์ 5) การสังเคราะห์ และ 6) การประเมินค่า

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นวิธีการวัดประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งมีการสร้างแบบทดสอบหลากหลาย ได้แก่ ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียงข้อสอบแบบกาถูกกาผิด ข้อสอบแบบเติมคำ ข้อสอบแบบตอบสั้นๆ ข้อสอบแบบจับคู่ และข้อสอบแบบเลือกตอบ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกตอบเนื่องจากเป็นแบบทดสอบที่สามารถวัดพฤติกรรมทั้ง 6 ด้านได้แก่ ด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์และด้านการประเมินค่า

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี ซึ่งให้คำนิยามศัพท์เฉพาะไว้ว่า หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการแสดงพฤติกรรมด้านความรู้ในระดับชั้น ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์วรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งวัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียน เรื่อง กาพย์เห่เรือ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

การดำเนินการในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งด้านการเรียนการสอนวรรณคดี เช่น พิมณิชา พรหมมานต (2553) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ไตรภูมิพระร่วง ตอน มนุสสภูมิ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ไตรภูมิพระร่วง ตอน มนุสสภูมิ มีประสิทธิภาพ 80.33/83.87 และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 รวมทั้งผลการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ที่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.22

และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนด้วยวิธี SQ4R เช่น

กานต์ธิดา แก้วกาม (2556) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R กับวิธีสอนแบบปกติ ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R สูงกว่า วิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R หลังเรียน สูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R อยู่ในระดับมาก

จากแนวคิดดังกล่าวที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวน ทำให้เกิดการดำเนินการจัดทำวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิภาพเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ระหว่างการสอนด้วยวิธี SQ4R กับ การสอนปกติ

การเก็บข้อมูลและการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หากกลุ่มตัวอย่างที่มีฐานความรู้เท่ากันหรือใกล้เคียงกัน โดยการทดสอบกลุ่มประชากรทั้งหมด แล้วนำผลคะแนนมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Anova) เลือกห้องที่มีผลคะแนนไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 มาจับฉลากเลือกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ระหว่างก่อนและหลังการสอนด้วยวิธี SQ4R ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (t-test Dependent) โดยที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ หลังเรียนจะต้องสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ระหว่างก่อนและหลังจัดการเรียนรู้แบบปกติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (t-test Dependent) โดยที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ หลังเรียนจะต้องสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05
4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ระหว่างการสอนด้วยวิธี SQ4R กับ การสอนแบบปกติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (t-test Independent) โดยที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ กลุ่มที่สอนด้วยวิธี SQ4R จะต้องสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนด้วยวิธี SQ4R สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนด้วยวิธี SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนด้วยวิธี SQ4R สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 อาจเนื่องมาจาก การสอนด้วยวิธี SQ4R กับ กระบวนการสอนแบบปกติ มีความแตกต่างกัน โดยที่การสอนด้วยวิธี SQ4R นั้น จะเน้นวิธีการสอนอ่านอย่างมีกระบวนการ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่านโดยเริ่มจากการอ่านสำรวจเนื้อความโดยรวมคร่าว ๆ ก่อน เมื่อสำรวจแล้วเกิดข้อสงสัยก็ให้ตั้งคำถามหรือกำหนดประเด็นสงสัยก่อนที่จะอ่านซ้ำอีกครั้งอย่างละเอียดเพื่อหาคำตอบหรือคลี่คลายประเด็นที่ตั้งข้อสงสัยไว้ จากนั้นจดบันทึกคำตอบและความรู้ที่เกิดจากการอ่าน สรุปใจความสำคัญ และวิเคราะห์วิจารณ์สิ่งที่อ่านนั้น ตามลำดับ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวจะช่วยจัดระบบความคิดและกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านให้แก่ นักเรียน นักเรียนจะฝึกอ่านอย่างเป็นขั้นตอน และสามารถนำกระบวนการอ่านดังกล่าวกลับไปฝึกอ่านบททวน หรืออ่านเนื้อหาอื่น ๆ ที่สนใจนอกเหนือจากบทเรียนได้ นอกจากนี้ในระหว่างการสอนโดยใช้กระบวนการ SQ4R นั้นมีการจัดกลุ่มให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียนที่ดีมากกว่าการสอนแบบปกติที่เน้นเพียงการบรรยายจากครูเท่านั้นที่นักเรียนมีบทบาทเพียงเป็นผู้ฟัง ไม่มีโอกาสฝึกคิดด้วยตัวเองหรือจัดระบบความคิดอย่างมีลำดับขั้นตอนเหมือนอย่างวิธีสอนแบบ SQ4R ซึ่งหากนักเรียนต้องศึกษาวรรณคดีเรื่องอื่น ๆ ที่ครูไม่ได้สอนก็จะไม่สามารถทำได้ด้วยตัวเองโดยไม่มีครูชี้แนะ จึงกล่าวได้ว่า การสอนด้วยวิธี SQ4R ก่อให้เกิดประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ

2. ผลการวิจัยที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนด้วยวิธี SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 เป็นผลมาจากกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน กล่าวคือ ผู้ใดก็ตามเมื่อได้รับการแนะนำ สั่งสอน ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งไม่ว่าจะด้วยกระบวนการหรือวิธีการใด ย่อมมีพัฒนาการในเรื่องนั้น ๆ สูงขึ้นกว่าก่อนที่จะได้รับการแนะนำสั่งสอน การสอนวรรณคดีเรื่องกาพย์เห่เรือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก็เช่นกัน เมื่อสอนด้วยวิธี SQ4R ทำให้ผู้เรียนมีความรู้และพัฒนาการในการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องกาพย์เห่เรือหลังเรียน สูงขึ้น กว่าก่อนเรียน วัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องกาพย์เห่เรือ โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนถึง 15.28 คะแนน ซึ่งมีพัฒนาการมากกว่าการสอนแบบปกติ

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 เป็นผลมาจากกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน กล่าวคือ ผู้ใดก็ตามเมื่อได้รับการแนะนำ สั่งสอน ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งไม่ว่าจะด้วยกระบวนการหรือวิธีการใด ย่อมมีพัฒนาการในเรื่องนั้น ๆ สูงขึ้นกว่าก่อนที่จะได้รับการแนะนำสั่งสอน การสอนวรรณคดีเรื่องกาพย์เห่เรือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก็เช่นกัน เมื่อสอนโดยการสอนปกติ ทำ

ให้นักเรียนมีความรู้และพัฒนาการในการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องกาพย์เห่เรือหลังเรียน สูงขึ้น กว่าก่อนเรียน วัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องกาพย์เห่เรือ โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน สูงขึ้น กว่าก่อนเรียน 9.67 คะแนน แต่ก็ยังมีพัฒนาการน้อยกว่าการสอนด้วยวิธี SQ4R

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูต้องทำความเข้าใจและอธิบายและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเข้าใจ และทบทวนกระบวนการดังกล่าวก่อนการสอนทุกครั้ง เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง
2. การจัดการเรียนรู้ไม่จำเป็นต้องทำในห้องเรียนเสมอไป การจัดกิจกรรมการเรียนรู้บางเรื่องอาจจัดนอกสถานที่เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียนไม่ให้ง่วงจนเกิดความเบื่อหน่าย เช่น อาจจะใช้ห้องสมุด สนาม หรือสถานที่อื่น ๆ ในการจัดกิจกรรม เพราะในชีวิตจริงนักเรียนสามารถอ่านหนังสือได้ทุกที่ไม่จำเป็นต้องอ่านแต่ในห้องเรียนเท่านั้น แต่ครูจะต้องจัดเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมและสะดวกต่อการจัดกิจกรรม และควบคุมปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นไม่ให้ต่างกันระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีเรื่องกาพย์เห่เรือ หรือเรื่องอื่น ๆ ระหว่างการสอนด้วยวิธี SQ4R กับรูปแบบการสอนอื่น ๆ
2. ควรนำการสอนด้วยวิธี SQ4R มาใช้ในการพัฒนาการอ่านประเภทอื่น ๆ เช่น วรรณกรรมปัจจุบัน กวีนิพนธ์ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่เรือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนด้วยวิธี SQ4R กับ การสอนแบบปกติ สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิและบุคลากรหลายท่าน ที่ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ตลอดจนให้คำปรึกษาในด้านต่าง ๆ ทำให้การวิจัยครั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ทุกประการ ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.เด่นดาว ชลวิทย์ อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ที่ช่วยให้คำปรึกษาในเรื่องของกระบวนการในการดำเนินการจัดทำวิจัย ตลอดจนการดำเนินการวิจัย จนบรรลุเป้าหมาย และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ไว้ทุกประการ

ขอขอบพระคุณ คุณครูปรีชา วงษ์พจน์ ข้าราชการครูชำนาญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียน
เสนา “เสนาประสิทธิ์” คุณครูสำราญ ชะบา ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนเสนา
“เสนาประสิทธิ์” และ คุณครูอารี การสมธร ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียน
อยุธยาวิทยาลัย ที่ตลอดเวลาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทำให้การดำเนินการวิจัย
เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

นอกจากนี้ ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณผู้มีอุปการะคุณอื่น ๆ ที่ไม่สามารถกล่าวรายนามได้ทั้งหมด ที่มี
ส่วนเกี่ยวข้องทำให้การดำเนินการจัดทำวิจัยครั้งนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และประสบความสำเร็จด้วยดี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คุณความดี และประโยชน์อันจะเกิดจากการดำเนินการจัดทำวิจัยในครั้งนี้
จะบังเกิดมีแก่บุพการี และผู้ให้ความอนุเคราะห์ในการดำเนินการจัดทำวิจัยในครั้งนี้ทุกท่าน ตลอดจนเป็น
วิทยาทานแก่ผู้สนใจ ที่จะนำสาระความรู้ไปประยุกต์ใช้ในเกิดประโยชน์สืบต่อไป

บรรณานุกรม

กมลวรรณ ตั้งชนกานนท์. (2559). *การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). *บทอาขยานภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ครูสภา.

----- . (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง)*.

กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

----- . (2554). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ:

องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

----- . (2546). *การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ครูสภา.

กานต์ธิดา แก้วงาม . (2556) . *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R กับวิธีสอนแบบปกติ .*

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ณัฐกร พูลศิริ . (2561) . *การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของ*

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค SQ4R . วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย .

ณัฐณัย คุณคมทุ . (2560) . *การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน โดยใช้เทคนิค*

SQ4R ร่วมกับกลยุทธ์เกมมิฟิเคชัน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

ทรงฤทธิ์ นิยมโหมด . (2553) . *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบหมวดหก*

ใบและวิธีสอนแบบปกติร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยสอนเรื่องสามก๊ก ตอน กวนอูไปรับราชการกับโจโฉ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 . วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทิสนา แคมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

----- . (2552). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ปราณี กองจินดา. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบชิปปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะ การคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู .วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา.
- ปริญญา ปันสุวรรณ. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 กับแบบปกติ . วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิมณิชา พรหมมานต . (2553) . กาพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ไตรภูมิพระร่วง ตอน มนุสสภูมิ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 . วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิมพันธ์ เดชะคุปต์. (2544). การเรียนการสอนที่ 5 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิด วิธีการ เทคนิค การสอน 2 . กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์ จำกัด.
- เมขลา ลือโสภ . (2555) . การพัฒนาการอ่านจับใจความด้วยวิธีสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- รัชชัย จันทรแก้ว . (2559) . ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคผังกราฟิกที่มีต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- รัตนกัญช์ เลิศคำฟู. (2547). การใช้วิธีสอนแบบเอสคิวโฟร์อาร์ ในการอ่านจับใจความสำคัญ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริอร เมียนมิตร . (2561) . ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ SQ4R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 . วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ .

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สมพร เชื้อพันธ์. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างองค์
ความรู้ด้วยตนเองกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์
มหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน).พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา. ถ่ายเอกสาร
- สมศักดิ์ วิชาดารวรรณ. (2554). การยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและการประเมินตามสภาพจริง.
เชียงใหม่ : เชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- สุคนธ์ สินธพานนท์และคณะ. (2545). การจัดกระบวนการเรียนรู้: เน้นผู้เรียนเป็นส าคัญ ตาม
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- สุคนธ์รัตน์ สวัสดิคุณ . (2554). การสร้างชุดการสอนอ่านจับใจความด้วยวิธี SQ4R สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 . วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อุดมรัตน์ พจน์สุจริต . (2553). ผลการใช้รูปแบบการสอนแบบสตอรี่ไลน์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้
วรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรังษีวิทยา จังหวัดเชียงใหม่ .
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Hedberg, K. (2005, Summer). Using SQ4R method with fourth grade ESOL students. Retrieved
March 2, 2015, from [http://gse.gmu.edu/research/tr/articles/SQ4R
%20Method/SQ4R.htm](http://gse.gmu.edu/research/tr/articles/SQ4R%20Method/SQ4R.htm).
- Wanderand Cooper . (1996) . *To What and How of Reading Instruction . (2nd ed) . Ohio :*
Meritt Publishing Company.